

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 691/2014
04.09.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.С., због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката А.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 476/11 од 04.06.2013. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 3605/13 од 04.04.2014. године, у седници већа одржаној 04.09.2014. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.С., као основан па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Лесковцу К 476/11 од 04.06.2013. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 3605/13 од 04.04.2014. године, тако што Врховни касациони суд према окривљеном Д.С., за кривично дело за које је оптужен и правноснажно оглашен кривим, на основу члана 422. тачка 3) Законика о кривичном поступку

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

што је: дана 06.11.2009. године око 11.00 сати у Предејану угрозио сигурност оштећене Н.Д. из Г., претњом да ће напасти на њен живот и тело, при чему је могао да схвати значај свог дела и могао да управља својим поступцима, на тај начин што је пришао Д. која се налазила на аутобуској станици у Предејану и упутио јој речи „... једна да ли мислиш да ћу да ти платим, од тога нема ништа, убићу те, осветићу ти се за све, зажалићеш и ти и твоја породица, завршићеш у неком гепеку, ја имам људе који ће то да одраде за мене“ након чега је десном руком замахнуо у правцу оштећене али се она склонила и избегла ударац па јој је поново упутио речи претње „ово се неће завршити овако, ти ћеш да завршиш у неком гепеку, за све ово ја ћу да ти проспем мозак, осветићу ти се за оно што сам лежао у затвору, ... тебе и твоју фамилију“, а затим се удаљио од оштећене и отишао у оближњи кафић а претходно наведене речи претње код оштећене Д. изазвале су страх и осећај угрожености за личну сигурност, при чему је окривљени био свестан свога дела, хтео његово извршење и био свестан да је његово дело забрањено“

- чиме би извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. Кривичног законика,

- јер је у смислу одредбе члана 103. тачка 7. у вези одредбе члана 104. став 6. Кривичног законика наступила застарелост кривичног гоњења .

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 476/11 од 04.06.2013. године, окривљени Д.С., оглашен је кривим због извршеног кривична дела угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан платити у року од 15 дана, по правноснажности пресуде, а уколико казну не плати у остављеном року иста се има заменити казном затвора и то тако што ће суд сваких започетих 1.000,00 динара казне заменити једним даном затвора.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 4.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је оштећена Д.Н. упућена на грађанску парницу, ради остварења имовинскоправног захтева, на основу члана 206. став 2. ЗКП-а.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 3605/13 од 04.04.2014. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног Д.С. и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу К 476/11 од 04.06.2013. године.

Бранилац окривљеног Д.С., адвокат А.М. поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 104. став 6. Кривичног законика у вези члана 438. став 1. тачка 1. у вези члана 485. став 1. тачка 1. Законика о кривичном поступку, с`предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев усвоји, те да побијане пресуде преиначи тако што ће донети пресуду којом се у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а одбија оптужба према окривљеном Д.С., а трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава у смислу члана 265. став 1. „КЗ“.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП-а, након достављања примерака захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП-а, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву браниоца окривљеног, уз примену члана 604. ЗКП-а („Службени гласник РС“, број 72/11), нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости, браниоца окривљеног указује да су другостепеном пресудом повређене одредбе члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП-а у вези члана 103. тачка 7. у вези члана 104. став 6. Кривичног законика.

Из списка предмета се утврђује да је окривљени Д.С. оглашен кривим што је дана 06.11.2009. године извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ.

Чланом 5. став 1. Кривичног законика прописано је да се на учиниоца кривичног дела примењује закон који је важио у време извршења кривичног дела, док је чланом 5. став 2. КЗ прописано да ће се ако је после извршења кривичног дела измењен закон, једном или више пута, применити закон који је најблажи за учиниоца.

У време извршења кривичног дела 06.11.2009. године, важио је Кривични законик („Службени гласник РС“, 72/2009) који је ступио на снагу 11.09.2009. године, којим је за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. била прописана казна затвора до три године.

Законом о изменама и допунама Кривичног законика („Службени гласник РС“, број 121/2012), чланом 13. извршена је измена члана 138. тако што је чланом 138. став 1. КЗ прописано да ће се онај ко угрози сигурност неког лица претњом да ће напасти на живот или тело тог лица или његовог блиског лица казнити новчаном казном или затвором до једне године.

С`обзиром на то да је од извршења кривичног дела до пресуђења Кривични закон мењан, то је у смислу члана 5. став 2. КЗ, најблажи закон за учиниоца, Д.С., Закон о изменама и допунама Кривичног законика („Службени гласник РС“, број 121/2012) којим је за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. прописана новчана казна или затвор до једне године.

Надаље, према одредби члана 103. тачка 7. КЗ кривично гоњење се не може предузети када протекне две године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора до једне године или новчана казна, а одредбом члана 104. став 6. КЗ предвиђено је да застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају када протекне довоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Како је окривљени Д.С. 06.11.2009. године извршио предметно кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ за које је била прописана новчана казна или казна затвора до једне године, то је у смислу одредбе члана 104. став 6. КЗ протеком времена од четири године од извршења кривичног дела, дакле 06.11.2013. године, наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

С`обзиром на то да је пресуда Апелационог суда у Нишу Кж1 3605/13 од 04.04.2014. године донета када је већ наступила апсолутна застрелост кривичног гоњења, то је Апелациони суд у Нишу, правилном применом кривичног закона, био дужан да у жалбеном поступку преиначи првостепену пресуду и на основу

члана 422. тачка 3. ЗКП-а, према окривљеном Д.С. одбије оптужбу за кривично дело за које је првостепеном пресудом оглашен кривим. Имајући у виду да другостепени суд то није учинио, већ је првостепену пресуду потврдио, на тај начин је повредио одредбу члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП-а у вези члана 103. тачка 7. у вези члана 104. став 6. Кривичног законика, на штету окривљеног Д.С.

С`обзиром на напред наведено, Врховни касациони суд је, отклањајући учињену повреду закона, преиначио правноснажне пресуде Основног суда у Лесковцу К 476/11 од 04.06.2013. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 3605/13 од 04.04.2014. године, те на основу члана 422. тачка 3. ЗКП-а, према окривљеном Д.С. одбио оптужбу за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, док је о трошковима кривичног поступка одлучио у смислу одредбе члана 265. став 1. ЗКП-а.

Из изнетих разлога, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 492. став 1. тачка 2. ЗКП-а, одлучено је као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**